

[[In bài](#)] [[Trở về](#)]

Cuộc sống là sự sẻ chia

(Thứ Năm, 19/11/2009 - 9:00 AM)

"Tôi đầu tư về VN không phải để kiếm tiền. Giàu có thì biết thế nào cho đủ. Tôi và gia đình tôi tìm thấy ý nghĩa của cuộc đời là nỗ lực giúp những người xung quanh mình, ..." Doanh nhân Nguyễn Thanh Mỹ tâm sự.

Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết đến thăm nhà máy

Khoác “áo mới” cho tỉnh nghèo

Giữa thời kỳ Trà Vinh còn là một trong những tỉnh nghèo bậc nhất ở Việt Nam, các doanh nghiệp ngó lơ, người lao động trong tỉnh cứ lao về TP. HCM kiếm sống... ông Nguyễn Thanh Mỹ bắt đầu triển khai các dự án đầu tư của mình tại Việt Nam. 3 dự án đầu tư của ông tại Trà Vinh bao gồm hoá chất, vật liệu quang điện tử và vật tư ngành in (sản xuất bản kẽm theo công nghệ CTP) với tổng đầu tư hơn 10 triệu USD. Ngay lập tức, Trà Vinh trở thành một địa danh có ngành công nghiệp công nghệ cao vào loại hiện đại của thế giới. Bởi lẽ trên thế giới hiện chỉ có 11 nhà máy sản xuất vật liệu quang điện tử thì nhà máy thứ 12 chính là dự án đầu tư của tiến sỹ Nguyễn Thành Mỹ đang nằm tại khu công nghiệp Long Đức - tỉnh Trà Vinh.

Mặc dù số vốn đầu tư chưa quá lớn song cái lớn ở đây chính là hàm lượng chất xám trong các sản phẩm do các dự án này sản xuất và lợi nhuận của nó mang lại. Sản phẩm vật liệu quang điện tử sẽ được sản xuất tại nhà máy ở Trà Vinh là vật liệu mới dùng cho sản xuất màn hình TV, điện thoại di động và các sản phẩm đặc chủng dùng trong khoa học và quân sự thế hệ mới, có thể uốn cong, cuộn tròn và gấp gọn mà không ảnh hưởng tới kết cấu vật lý. Bên cạnh đó, bản kẽm CTP cũng là bước đột phá của công nghệ in ốp sét, công nghệ tạo hình trực tiếp từ tia lazer bằng kỹ thuật số. Đây là một trong những phát minh quan trọng của ngành in trên thế giới đang được sử dụng rất rộng rãi mà tiến sỹ Nguyễn Thanh Mỹ là 1 trong 3 người có công sáng chế. Chỉ tính riêng ở Mỹ có khoảng 72.000 nhà in thì khoảng hơn 60% số này đang sử dụng bản kẽm CTP và công nghệ này cũng đang được dần phổ cập rộng rãi trong các nhà máy in chất lượng cao tại Việt Nam.

Từ một bước ngoặt

Rời Việt Nam năm 1979 theo diện “thể thao bơi lội” (từ mà ông Mỹ thường dùng để chỉ con đường ra đi đầy sóng gió của mình một cách hài hước), ông Mỹ tới được Canada. Trong 12 năm làm thuê kiếm sống nơi đất khách quê người, ông kiên trì theo đuổi con đường học vấn và giành được cả 2 học bổng danh giá là NSERC và FCAR. Sau đó, ông tiếp tục bảo vệ thành công luận án thạc sĩ về “chất xúc tác dị thể” và tiến sĩ về “hợp chất cao phân tử liên hợp điện quang”. Những vấn đề mà ông nghiên cứu và phát minh đã khiến ông trở thành nhà khoa học tầm cỡ thế giới trong lĩnh vực hoá chất công nghệ cao. Ông trở thành thành viên của những Cty điện toán và in ấn hàng đầu thế giới như IBM, Sun Chemicals và Kodak Polychrome Graphics và đã đóng góp rất nhiều phát minh sáng chế cho khoa học để phục vụ con người.

Năm 1997 ông Mỹ trở lại Montreal - Canada và bắt đầu gây dựng sự nghiệp kinh doanh riêng của mình, chấm dứt một quãng thời gian dài hơn 20 năm làm thuê. Công ty American Dye Source Inc. (ADS) ra đời, chuyên nghiên cứu, sản xuất những vật liệu hữu cơ dùng trong ngành in, phát quang, điện tử hữu cơ, tạo hình ba chiều, màng biến đổi năng lượng mặt trời hữu cơ, chống hàng giả...

Ông Mỹ cho biết, vào thời đó, ông cũng như nhiều người khác mặc cảm với sự ra đi của bản thân, chưa biết những người ở lại sẽ nghĩ về mình như thế nào và sẽ đón nhận sự trở về của họ ra sao... Biết ông có ý định trở về Việt Nam làm ăn, không ít người còn nghi ngờ và sợ rằng có thể ông sẽ mất hết trong một môi trường kinh doanh đầy khó khăn và định kiến. “Khi nhân viên hải quan đóng dấu nhập cảnh lên hộ chiếu mang quốc tịch Canada của tôi, tôi thờ phào nhẹ nhõm. Mọi việc đã ổn thỏa ngoài dự kiến”. Ông chia sẻ.

Sau chuyến trở về ấy, chỉ trong hơn 4 năm đầu tư xây dựng, từ 2004 đến 2008, hai dự án MyLan Chemicals và Mylan Printing Media đã đi vào sản xuất. Trên nền đất cách đây 5 năm còn là sinh lầy thì giờ đã mở ra những đường nhựa thênh thang và nhiều nhà máy đã mọc lên. Hiện nay, ngoài lợi nhuận từ hoạt động của công ty ADS tại Canada, nơi sản xuất và cung cấp loại vật liệu “chất dẻo phát sáng - active polime” cho nhiều hãng điện tử danh tiếng trên thế giới mà chỉ 1 gram đã có giá nhiều trăm USD, ông Mỹ còn thu được hàng triệu USD mỗi năm từ bản quyền phát minh sáng chế của mình. Ông Mỹ cũng lại đang tiếp tục áp ủ việc đầu tư một bệnh viện sản khoa 50 giường tại Trà Vinh. Ông cũng cho biết, sẽ xây dựng 60 căn biệt thự để dành tặng những nhân viên xuất sắc làm việc trong công ty.

Thành công không chỉ cho riêng mình

Trái với rất nhiều nhà máy công nghiệp khác, tại MyLan Chemicals và Mylan Printing Media, 60% diện tích đất được dành cho cây xanh, nhà máy không một hạt bụi. Vườn cây, ao cá, sân đá bóng rồi sân tennis và có cả một câu lạc bộ võ thuật cho nhân viên công ty rèn luyện sức khỏe. Dù là nhà khoa học tầm cỡ thế giới và là một doanh nhân giàu có song điều dễ nhận nhất ở ông Mỹ là sự gần gũi và giản dị. Ông nhớ tên và nắm rõ hoàn cảnh gia đình của cả hàng trăm nhân viên trong công ty và luôn ăn trưa cùng một suất ăn như công nhân tại nhà ăn tập thể. Ông cũng dành cho công nhân nhiều câu hỏi về tâm tư, nguyện vọng, về cuộc sống và về gia đình hơn là hỏi về công việc. Trả lời câu hỏi của tôi về những bài học trong quản lý, ông Mỹ cho biết, ông rất nhớ khi rời khỏi hãng Kodak, từ chối mức lương 100.000 USD/năm, phó chủ tịch hãng có dặn ông, muốn làm doanh nghiệp, hãy chăm sóc nhân viên của mình như vợ mình chăm sóc đứa con của mình lúc một tuổi, bắt đầu biết đi và nói.

Giữa năm 2006, ngay khi Đại học Trà Vinh có quyết định thành lập thì trước đó, ông Mỹ đã là người đề xuất ý tưởng thành lập khoa đào tạo về chất dẻo linh hoạt và vật liệu nano. Lúc ấy lãnh đạo tỉnh Trà Vinh thì ủng hộ còn Bộ Giáo dục và Đào tạo thì vẫn có ý kiến nghi ngờ: khi Hà Nội và TP. Hồ Chí Minh còn chưa làm nổi, Trà Vinh có thể đào tạo chuyên ngành mới mẻ này là điều khó tin. Nhưng ở Trà Vinh đã xuất hiện điều khó tin ấy và còn là một mô hình cần được học tập và nhân rộng trong việc hợp tác giữa doanh nghiệp và cơ quan đào tạo. Tiến sỹ Nguyễn Thanh Mỹ được đại học Trà Vinh mời làm trưởng khoa và nhà máy của ông thành nơi vừa học vừa thực tập, nghiên cứu của sinh viên. Ngay năm đầu 2007 đã có gần 900 thí sinh thi vào khoa này dù chỉ tiêu tuyển chọn chỉ có 30.

Hiện nay ngoài việc học tại trường, nghiên cứu và thực tập tại MyLan Chemicals và Mylan Printing Media, sinh viên còn được hơn 20 giáo sư tiến sỹ chuyên ngành của Canada, Mỹ giảng dạy. Những sinh viên này cũng có cơ hội được thực tập tại Canada. Tất nhiên toàn bộ chi phí do tiến sỹ - trưởng khoa Nguyễn Thanh Mỹ đảm nhiệm và ông cũng không nhận một đồng thù lao nào từ nhà trường cho những đóng góp của mình. Nhìn những bóng áo trắng sinh viên xen lẫn áo xanh của công nhân làm việc trong công ty, người ta có thể cảm nhận được một tương lai tươi sáng của vùng đất này.

Nhà máy MyLan Chemicals và Mylan Printing Media đã thực sự khiến tôi đi hết ngõ ngàng này đến ngõ ngàng khác. Không phải vì nhà ăn của công nhân được xây dựng như khách sạn, không phải bữa trưa của công nhân có giá gấp 5, gấp 10 bữa trưa ở nhiều nhà máy khác. Cũng không phải vì đây là ngành sản xuất siêu lợi nhuận hay vì quang cảnh nhà máy luôn xanh và sạch tới ngõ ngàng... Điều thực sự ấn tượng ở đây là tôi đã chứng thực được những điều ông Mỹ dành cho nhân viên của mình khi nói: “Tôi may mắn được gặp họ chứ không phải họ may mắn được gặp tôi”.

Đặng Hào

